

११.१.२३

मराठी

वेदांत

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

ग्रंथ नाम

४३४/वे६१[३१५]

गीता-राम.

विषय

म० वेदांत.

से ॥ ६२ ॥ तथा विद्ये भदे हसं बंध असे ॥ गरिच वाचा संकेतिं
 प्रवेश ॥ केवळ प्रवेश के से नि असे ॥ वाचा प्रवेशे विविष्टि
 जाण ॥ ६३ ॥ ययांचौ वेगवे श्रीरघुनाथा ॥ वाचान प्रवर्तनास
 वधा ॥ बलित वं जाति गुणादि क वाता ॥ नाहिंक भासं बंध
 क्रियेच ॥ ६४ ॥ अधवा नाहिं ना न संकेत ॥ वाचा केच प्रवर्त
 रुनेथा ॥ तेनि गुणानि स्नानंद ॥ स्वये प्रकाश न स्व प्रका
 रें ॥ ६५ ॥ ऐसे जे सच्चिनात्र जाण ॥ दो निपेदं बो लतां आनंद प्र
 ण ॥ न बो लतांचि असे स्वये जाण न संडिये क पण लणो नि
 था ॥ ६६ ॥ अगा सना तेथ अंशान असे ॥ शान तेथ आनंद

(2)

से॥ आनंद ते भक्त न भूत न असे॥ सामरस्ये निहिं पदे॥ ६७॥
या लागी सच्चिमात्रे जे बस के वलगत त्पुर असता सर्व काळ
नि॥ सर्व धान बाधी भव जाळ॥ निरुपम करि येचि॥ ६८॥ अगास
चि सद कळावया॥ हे वारव्याने केले गार घुराया॥ या लागी
नि॥ गिबल पर होउनिया॥ राहो या निरुपम नंदे॥ ६९॥ ग्रंथाचे हृद
ये न काढिता॥ वरि वरि काजे वारव्याने कथा॥ ते काळ जे
मनुष्य परि सज्जन श्रोता॥ विद्यांति तत्व तान पाविजे॥ ७०॥
आवाळ गोवाळ सम जति॥ परिचरु श्रोत्यांची धाय मति॥ ७१॥
॥ ७२॥ ते से वारव्याने केया संति॥ निवति चिनि साधु श्रोने॥ ७३॥ आ
णि आपण तो हेचि करावे॥ साधुचे हृदय तो पवावे॥ ते साच

(2A)

धुसंतोषलियां स्वभावे ॥ धुसंतोषलियां स्वभावे ॥ आपणासी चिगी ७२॥
अगासा धुसंतोषलियां ॥ कायसिद्धि होये आपणा
यां ॥ साधु विमुरव ने जायवायां ॥ कष्टकेलिया कल्पकोटि ७३॥
सणै नि आसिंहें चिकेले ॥ संतां स्वमाने ते संवारवाणिहे ॥
वारवाणितां माने भले ॥ येतां न कळे सणै नि उबगु ७४॥
तेययाते पाल्हाळ सणै नि ॥ स्वयेंतारे न कळे ग्रंथोक्ति ॥ अ
सो साधु जनते निवर्ति ॥ ग्रंथ व्यक्तिया लुगिगी ७५॥ प
रिहृत्तरासि हि करुणि न मन गय धाम नि ॥ जेल वारवा
न ॥ श्रोतां देउनि अवधान ग ग्रंथां दुसंधान परिसेसा ७६॥

(3)

वन्निष्टलगातिरचुनाथा॥ पुनरपिनिदिध्यासनाचीकथा॥
उपायदुसरायाहिपरता॥ सांगोंतलनाअग्यिक॥ ७॥ को
का॥ ॥ अजाग्रत्स्वप्ननिद्रास्ययनेरूपसनातनी॥ सचेत
नंविशुद्धं चतनमयः सर्वदाभव॥ ७॥ टीका॥ ॥ अगाबल
एकदुजेअसे॥ त्यालागिनानाकरुणिसाहसे॥ जाणावे=
मानिसीरेसंभनरिनकेतेसंरचुराया॥ ७॥ अगाबल
नेस्वनातुंचिअससि॥ त्याआपणावावांयाआनंदराशि
साहकोसोसयांकरिसि॥ सिद्धअससितुशातुंचि॥ ७॥
नरिनेचिनुसंस्वरूपनेकैसें॥ आयिकरचुनाथासावकारे॥

॥३०॥

॥३०॥

(3A)

तरि जागति स्वप्न सुषुप्तिवशं । तेंचि जसे स्वरूप नु शेणं ॥ ८० ॥ अ
गा अवस्था त्रया हुनि वेगळा । अवस्था त्रयांचा साक्षी के
वळा । तेंचि नु शेणं स्वरूप निर्मळा । निश्चि निखिल सनातन ॥ ८१ ॥
ना हो अवस्था त्रयां तें जाणते । तिनि अभिमानी अहाति
आधिते ॥ विद्यते जस प्राण यमाते ॥ अभिमानियां तें जाण
तसा ॥ ८२ ॥ हे तरि यथावर्त कोललेति । अवस्थेतें अभिमानी
जाणतें ॥ वरिते येकी तेचि प्रकाराति । दुजिने गति अस
वक्षपणे ॥ ८३ ॥ अहो स्वप्नां वरिष्ठे चें ज्ञान । सर्वथा विद्यने जे जा
ण ॥ ते जसा जागति तेचि अभिमानानेने अनुसंधान सुषुप्तिचें ॥ ८४ ॥
प्राज्ञेने जे स्वप्न जागति । विद्यने जे स्वप्न सुषुप्ति । ते जसुने जे जा

(4)

गरसुषुमिः परस्येरेनेति अवस्थांतरात् ॥ जो जे अवस्थे च
अभिमाना ॥ तो तितें चि प्रकारी भवसे नि ॥ दुसरी चि शानतया
चे नि ॥ जो दुंडुपाणिन करवे ॥ ८५ ॥ हा जाहिं ये की ते चि प्रकारि
परि आपनी सिनेने परिये सि ॥ ना इतरां हिं अवस्था सि ॥ नि
अये सिनेने ॥ ८६ ॥ सो ॥ अवस्था तिहिं चि शान ॥ ये कला
ये करी आपणा ॥ एक समाधिं च अनुसंधान ॥ स्वये चि पूर्ण
करी तसे ॥ ८७ ॥ भक्तता ये शब्द पदार्थ ॥ हा विं जाणत न कर्तो
हो ना स्मरणता ॥ आतां जाणतो स्मरणतां ते भा ॥ दो हिं भासत परिये ॥ ८८ ॥
सि ॥ ८९ ॥ पदार्थ आणि पदार्थ ते जाणता ॥ दो हिं ते आपण
चि प्रकारि ना ॥ म्यां देखिते ते सें स्तवाता ॥ प्रकारे देखता

॥ ८९ ॥

(4A)

आपणासि ॥ १० ॥ अभिमान आनिप्रमाता मोतेहिं साक्षी चप्र
काशिता हणो नि साक्षितातुं रघुनाथा नित्य अनंताचिदपनुं
॥ ११ ॥ नित्यनिरंतरसना ननु स्वप्रकाशचैतन्यधनं तन्मय
चिह्ने येतुं आपणा सर्वदा पूर्णरिघुनाथा ॥ १२ ॥ जैसा वास्तव्य
तुं आहासि ॥ तैसाचि अस अह निशि ॥ इतु के नि स्वस्वर
पिंचि अससि ॥ सांगो वमसि आणिकाहि ॥ १३ ॥ श्लोका मा
भनग्राह्यभावा ला आह का लाच भवा भावना मारिव लाय
काय नमयस्तु नमयो भव गज दिका ग्राह्य जे किंचर पद्यादिपद
थ ॥ जे जे आपणासि दृश्येयं भासत ॥ तद्रूपन को हो अकस्मात
आपणा व्यतिरिक्त हणो निया ॥ १४ ॥ देहादृश्याकारन कवेतामा ॥

(5)

ग्राहक अहंकारविशिष्टप्रमातागतद्रुपहिनकोनियंतत्वतागसां
डिकथाग्राह्यग्राहकाची॥१५॥ अयंवेगकातुहेउना अखिलहि
भावनाजातटाकना स्वस्वरूपितनमयेराहोना सुरवसंपन्न
अससबदा॥१६॥ हेचिगानिदिध्यासनाचेवर्तविजातीयसा
गेकेवळबला आश्रुतिराहावेनिःसमा प्रपंचोपरमकरुणि
या॥१७॥ तुल्यगसिमन आशिमनोचिसंकल्प निरंतरदेहिं
असतांउमपगतेसां दुनियांकेसं होउचिद्रुप आपे आपअ
सावे॥१८॥ तरिअयेविषयिंगारघुनाथा साहसकासया ॥३२॥
॥३२॥ तुल्यमानिता अतिसुखकरहाउपायकरिता प्रयास
कथाकाययेथें॥१९॥ तोहोउपाय आतांसांगेंना अधिकार

(5A)

काग्रकरुणियांमनग अतिशयं सुगम सोपानग आधिकरव
परधुरायाग ॥ ००१ ॥ लोक संकल्पे नैव संकल्पं मनसे व
मनो मुने ॥ छित्वा स्वात्मनि निष्ठं किमेतावति दुःकरं ॥ १ ॥
टीका ॥ अगा ऐसा संदेह तु शांतिं स्वच्छ राहातां ज्ञाका
र ॥ स्थिति ॥ तथ संकल्प ज्ञानेन उठिति ॥ ते करिनि प्रपंचा कार
॥ १ ॥ हा अंतरीच स्वच्छ राहाणे हा तव संकल्प हा उगलान हा
ये ॥ बाहिर घाल नितु करता हो ॥ करि पाहे विषया कार ॥ २ ॥
जरि सावध हो उनि आपना ॥ कीजे संकल्पाचें छेदन गात वं
अंतरि मूळ असे साचें मन गाते ॥ संकल्प न कोटि करी ॥ ३ ॥
जो निनि दिव्यासना सि निश्चि त ॥ मन उ ॥ गि संकल्प अंतरी

(6)

मभूताहि असतां न के जेवरूप रू॥ ऐसे चिन्तुइ
मानि॥ न तरिययाचो उपायेरुपति॥ अष्टवसांगे न तुज
प्रति॥ तेचि दृढ धरुणि यांचि नि॥ करि सुमति उपाय हा ॥ ५॥
नरि अससंकल्प जे रेहा कार॥ सास्त्र ब्रह्मास्मि संक
ल्पेचि करि मार॥ आनि कनाहि उपाय नर॥ संकल्पासं
कार जे न होये॥ ६॥ रेहा विद्याकार संकल्प उठि॥ न
याने कोण बळिया बळी लाडि॥ साधनांतर ते आठो आ
ठि॥ ब्रह्मास्मि जगजेठि वाचुनि या॥ ७॥ विपरीत संकल्पा ॥ ८॥
या मारिता ब्रह्मास्मि संकल्पे विण नाहि न चना॥ याला
गि संकल्पे संकल्प सर्वथा पावविं आतां रा म चंडा॥ ९॥

॥ ७७ ॥

(6A)

नाहो संकल्प हि सरलि या वरिग परिमन नों जसे अंतरिगत
रित्याचि हि सांगो परि। आधिक निधारि रघुपुंगवा। ११॥ अ
गा संकल्प विकल्प। समकमना। जे किं करि जपंचानुसंधान
देहादिक संसारमानक करि जाणतें। अशुद्ध। १२॥ तथा सिद्ध
मनें करुणि। जे ब्रह्माकार होये इतर निरुद्ध। दोष दृष्ट्या प
रतवी विषयांपा सुनि। ते च भवसे निमुद्धमन। १३॥ नेणे
मनें करुणि श्रीरघुनाथा। अशुद्ध मन छेदावे सर्वथा।
निरंत करवी ब्रह्माकारता। हेचि छेदकता तथाचि। १४॥
येहंदो हिं शुद्ध करुणि। मन संकल्प दोहिं छेदुनि। स्वस्य
रूपिं सोहे निवाणि। कोदं दुपरमानंदें। १५॥ जे संकल्प लो

(७)

रुशितकलेहें। कठोरं करुणितेहि जन आहे। तैसें शुद्ध
संकल्पमनें करि होये। ॥ १४ ॥ दहन पाहे अतुल्ये ॥ १५ ॥ तैसे
रागद्वेषादिकं पातलें। ते मन शुद्ध मनें पाहिजे छे दिलें। जें
रागद्वेष सागें निवाले। ते मन स्व जातें आत्म यासि ॥ १५ ॥ अ
गाधितुं के साधन कराव जातुं दुष्कर काय जी रघुराम
स्वस्वरूपि निय असाव यातुं के साधन काय होति ॥ १६ ॥ अ
गजिध परमानंद निरंतर गुनाहें दुःखाचाले साकुरु तेधि ॥ १७ ॥
आत्मस्वरूपानिर्विकार। तदुकार राह सदा ॥ १८ ॥ तेष राहा
गं कोण दुःख असे। तेसें विचारुनि पाह मानसे ॥ १९ ॥

देहासि

(७५)

निदेहाच्या अध्यासे ॥ लोकपिसे दाहाता नि ॥ १ ॥ सेवटिंदे
 हतवंह पुरुषनेके ॥ ~~कैसाप्योसि~~ कायसंबंध आहे ॥ आ
 श्रय करणि निंदित आहे ॥ कैसाप्यो हे देहा ॥ १ ॥ लोकपंच
 केहं निरूपण ॥ वसिष्ठ करि निदेह निंदन ॥ त्या माजि लोक दुयें
 देह धारव्या ना ॥ भिन्न पण देह चेतना ॥ २ ॥ लोक त्रये जे
 नाची निंदा करी ॥ आश्रय करितां न माये अंतरि ॥ वासाव्य
 स्वस्व रूप पण जुनि भि कारि ॥ देह धरि मींच सणौ नि ॥ ३ ॥ हे
 संपांचां लोक निरूपण ॥ स्वये करी श्रीवशिष्ठ आपण ॥ त्या
 माजि लोक दुयें देह लक्षण ॥ मोतां सावधान परि सिजे ॥ ४ ॥
 ते निरूपण आधिके हे यांचि साटि ॥ सुटे देह आसया

(४)

चीगाठा। देह निरुद्धे। उठा। उठि। होये भेटि स्वस्व रूप पाग। २३।
नें चि निरूपण आनागये काग परि सावें श्रोतां। जें किं वशिष्ठ
प्रीरधुना भा। लोभे तत्त्वता बो लि ले। २४। लोक। ॥ करु
वाये ज उन्मुरै को दे हो भवति राधव। मय दय सुख दुःखा
भाम वशः परि भूयते। २५। टीका। अगा कोण हातु जकार
नें। देह जाला गा देह पणे। देहा चि संगे न लक्षणे। मग जाण
खुणे आपणा सि। २५। अगा हा देह तरि ज उ अति। अपका
शपाषाण स्थिति। ज उनें अमुक सवधिं। सीता पति जा
णतुं। २६। जें अज उ आणि स्व प्रकाश असे। नें चि मुक्त जा
ण सवां हो। ज उनें अमुक जाण एसे। वम विद्ये रो जाणा वें। २७।

॥३५॥

(8A)

आणि या देहाची परब्रह्मगति॥ प्रारब्धाधीन वसव विनि
स्वांबसूत्रिची जैसी मूर्ति॥ सूत्रे व्रतति तदधीन॥ २८॥ सूत्रो
धारा चिया जाण सूत्रें॥ व्रतति स्वांबसूत्रि चिमेंत्रे॥ तैसें देह
सुख दुःखे विचित्रें॥ भोगी परतें प्रारब्धे करी॥ २९॥ ऐसा हो
देह कुत्रित जाण॥ तोचि आपण सणविलु कोणा॥ जउ मळ सु
ख दुःखाचे भाजन न परिणामि पूर्ण विकारवंत॥ ३०॥ आणि
कहि अपाउ तुज देहासि गतें हिंसां गौह पि के दू॥ एक हि साम्य
तुज देहासि गये केहि अंशें असे चिना॥ ३१॥ दिहाणानां आपणें
सिंभिन्ना॥ आसलें ने ये यमा जाण गमन करितां तिदि ध्यासना
अति सोपान रुचुराया॥ ३२॥ सुगो नि आयिक देहाचे रुद्ध

(९)

ण॥ हातवं आत्मस्य रूपमिव लक्षणं जाणतां चिर्पोवे आप
आपणे ॥ ते च निरूपणं परिच्छेदितं ॥ ३३ ॥ लोक ॥ कमां सरुधिरा
दीनि कल्यं चैतन्यविग्रहः ॥ विज्ञानं तपि देहे स्मिन् न नास्त्वु
दिं जहासि किं ॥ ३४ ॥ टीका ॥ अगादेह तो जाण एव भूत मां
सरुधिरादि किं कश्चित् ॥ अस्मिन् च भूमि जा विष्टा मूत्रा ॥ ला
कर जत पुत्र पौत्र ॥ ३५ ॥ सर्वदा दुर्गंधि चें बिछारा ॥ अंतरिक्ष
मि जंत निरंतर ॥ स्वनती नव हि दोरें दुधरि ॥ लु निसु पुरसवं
हि गळे ॥ ३६ ॥ आणि हें पंडुकाराचे स्थान ॥ जायते अस्मि ॥ ३७ ॥
विवर्धते जाणा ॥ विपरीण मने अपेक्षीयने दृष्टि साहां वें मर
ण निकास रे सा ॥ ३८ ॥ यांचिल क्षणे हि लुज प्रति ॥ मागां सांगित

॥ ३६ ॥

(११)

हिंगारुधुपति॥३॥ आनानिरुपितापुनरुक्ति॥ विस्वास्त
अतिग्रंथासिहोये॥३॥ आनिषडूबुमिहिमहादुरण
यियेदेहिवर्नतिश्रीरामाजाण॥ शुभाष्टपाशोकमोहनी
क्षण॥ जरासक्तजाण॥ अतिदुःखारु॥ हेयेकेकबोलना
रुधुपति॥ चिच्छरिपसपात्रसवाधि॥ परिणामिनिंघनधर
गति॥ कुञ्चितरिछतेपवधिरि॥३॥ तरिरेसादेहिहाकोणि
कडे॥ आणिअविचारिचैतन्यकोणिकडे॥ दोहिंसीविचा
रितांसाभ्यनघडे॥ पाहतांअपडेक्षराक्षरचो॥४॥ ऐसाहा
आसातुंस्वप्नअक्षरअविनाशिरा॥ शानत्यक्षपआनंदरा

(10)

दि। ऐसे असो नियां देहासि। आस हवे कै सी धरि सिबु
दि॥ ४१॥ अगा दोहिंस अपाउ सवां परि। ऐसे जाणतां जा
णतां गारावणारि। देहिं आस बुद्धि सुउ करि। लोकी हं दु
रि टाकि तना॥ ४२॥ तुजहि टाकितां कवण सां कडे। दोहिं ने ज
णसितों अपाडे। तुं अक्षरानुविकार धउ फुडे। सासि पउ पा
डे देह को सा॥ ४३॥ देह परिणामिं असंग कक्षरा जउ विकार
री। आणिन चर। ऐसे यासि आत्माये काकारु सविका॥ ४४॥
॥ ४५॥ रगे विहोये॥ ४६॥ अगा ऐसे या देहाचां ठायिं। आस बु
द्धि टाकितां कठिमा काथि। या लागि देहास बुद्धि टाकुनि

(108)

पाहिं॥ सर्वदा राहिं स्वस्वस्वपिं॥ ४५॥ श्लोका॥ एतावते वदे वे
राः परमात्मा वगम्यते॥ काष्ठलोष्टसमूहं न देहो यद्वगम्य
ते॥ १२॥ टीका॥ अगाधितु कियार्थि व मे कस्तुणि॥ देवाद्या
देवपाविजे निवर्णि॥ ते हिं व मनुज तागुनिका मनुक पाणि
सांगे न॥ ४६॥ जो संवं सिस्व प्रकाश प्रकाशि॥ त्याने देवी स
णिजे गा ओ न दशा शि॥ इरा रा अं प्रकाश राहिं प्रकाशि॥ स
र्वस्वे सिं सनास्ते॥ ४७॥ एतावते रा वसाते पाविजे॥ किं ते धि
हो उ निश्चये असिजे॥ जरि हा देह काष्ठ तुल्य देरि वजे॥ स
मताने णिजे या चा ठा मिं॥ ४८॥ अथवा कीट लोष्टादि मे क
न घट्टे रि वजे हा समूह॥ त्या चा ठा मिं अनासक्ति के वळ

नाहिं मोह जाव जया परि ॥ ४९ ॥ ते साये देहिं सर्व दाउदा
सा ॥ परकीय लें देखे मिथाभासा ॥ तरी चबलें सिरहिवा
सा ॥ सावकाश सुखित होये ॥ ५० ॥ देहिममना दठ परि
तां ॥ आत्म लें देहा सिचमानितां ॥ कदान चडेगा आत्मना ॥
नचडे सर्वथा बलपणा ॥ ५१ ॥ देह परकीय लें अन्य देख
णे ॥ मिथाभूत मन जाणने ॥ तरी चबल सुख पावने ॥
जाणये रूणे रघुनाथा ॥ ५२ ॥ लोका ॥ अहो नुचि न मल
लें बल तदि स्मृतं नृणां ॥ यदस्य संमविचार व्यंत सरुपा ॥
वलाति ॥ ५३ ॥ टीका ॥ ॥ लणे आहाकट कटावोरवटे ॥ मां ॥ ५४ ॥
जनांचे हस्त उपराटे ॥ जें सत्य बल कदान विटे ॥ दिसे

(११)

प्रगटे सर्वं सिद्धि ॥ ५३ ॥ काळ त्रयिं जे अब्या धिता ॥ तेचि वं
स्तु जाण पात्रि सस्य ॥ तेचि ते नि स्या नंद पारिता ॥ ब्रह्म सरो इति
अपरोक्ष जे ॥ ५४ ॥ अहो तया ते विसरो नियां नरु विस्मरे चि
वर्तति निरंतर ॥ आनि अस स जे परोक्ष न चरु जे किं शरी
र अविचारव्य ॥ ५५ ॥ सी यति छरी ररे से ॥ ययाचे व्याख्या
नत वं रे से ॥ अवयव गळति आपे से ॥ स्वये चि नाशे विशी
ण होउनि ॥ ५६ ॥ नून न पट जे साद छ अति ॥ स्वये चि साचे
तंतु विशी ण होति ॥ तंतु विशी णे पटु चा शांति ॥ न फाडित न
हिं फाटे ॥ ५७ ॥ ना तरि वक्ष फळ जे से ॥ तास प्य अति दृढ अ

(12)

से ॥ ते स्वये चिपरिपाकपावो निनाशे ॥ को णिं न स्पशे दुर्गं
विने ॥ ५८ ॥ ते स्वये चिजे विराज होता छमि गंधे करुणि
जे युक्त ॥ मग स्वये चि असे नाशता ॥ उपचारित स हस्यज
हिं ॥ ५९ ॥ तयाने शरीर रे से सण निम आता देह शब्द चि
आधिका विस्तति ॥ दृष्टाने त्रिविध सापे सा देह इति ॥ ऐसे
बो लति शास्त्रज्ञ जे ॥ ६० ॥ अधिपत अधिदेवना ध्यासिक ॥ ॥ ६१ ॥
॥ ६२ ॥ ऐसे हे त्रिविध नाप देह ॥ ये हि करुणि जाली सम्पत् ॥
तयानिष्ट क देह सण जे ॥ ६३ ॥ आधिज्याने आविद्यास
णि जे ॥ ये ने विद्यमान न के सह जे ॥ आविद्या साव उत्प

(12A)

निपाविजे। अविधाजाणिजेसूत्रिमंतहेचि। ६२। एस्पे
मिध्यापहतकुशितशरीर। त्यातेंमीचसणौनिबलानि
त्याचेंगरणकोषणउपचार। निरंतरकरितिव्रतमें॥ ६३॥
अगाहंतवविचित्रसर्वांमासारि॥ सत्पुरुषरूपवस्त्रुतें
करितिदुरि। अपरोक्षरूपसर्वंपरि। आनंदलहरिच
प्रकाशें॥ ६४॥ अगाकेवळतेहाउंचिमोळि। रक्तमांसमज्जा
दिकांचीपोटळि। अतिमोहचोमोहकाजळि। दुर्गंधिअ
लिगोठळीजेकिं॥ ६५॥ तेआपणादेखतचिनाशतान
वाहदुरिल्लानिरपता। ऐसादेखवेदेतेदेखतगमीलण

(13)

त अभाग्यपणे ॥ ६६ ॥ धन्य त्याचि माता पिता ॥ धन्य विचार सां
चार घुना भाग ॥ ऐसे देखो निदेह मी सणतां ॥ लाज सवथा ज
से चिना ॥ ६७ ॥ अहो स्वतः स दुखल आपण असतां ॥ लोकिं
लाजे मी ब्रह्म घातां ॥ मज जिंको आहे ऐसे सोजातां ॥ ला
ज सवथा लोकां माजि ॥ ६८ ॥ अहो जेणे पुसे ते चिन कळे ॥
हातिं वरु आणि वरु जो के ॥ पाहे सभे वते वेडा वले ॥ भ्रमे
न कळे सवथा ॥ ६९ ॥ ते सें मी ब्रह्म होये किं न के ॥ ऐसे जेणे
करी जना पुसो जाये ॥ ते चिं प्रकाशिते न या नेणवे ॥ का
य बोलावे नवल त्याचे ॥ ७० ॥ अगामुख विचारिंच कुष्ट लाग ॥ ७१ ॥
लागे ते मी ब्रह्म सणतां ॥ लागे लोका लाग लोका सणतां ॥

॥ ४० ॥

॥ ४० ॥

(13A)

हिंवे जावला। लाजने वेळां वाववणे ७१। उपस्थ कुष्ठिनि
वेद्यासि विलासेषु विलज्जति। उपस्थं कुष्ठं जाते जिघेसि।
ते वेद्या वेद्यापणे लाजे सनेसि। विलास करितां मरणानि
वेसि। ते सें वासि जाते असे ७२। मुख्य तो आत्मविचा
रगते धसंदेहनें कुष्ठ धोरुग लगेले सणे। नितो गं वार। ला
जे फार बल सणतां ७३। ऐसे हे विचित्र बोटे भारि। सत्य
स्वप्रकाश वस्तु करिति दुरि। असत्ये बांधति ममता पुरि।
देह मंभि। आपण सणे ७४। असो आणि कहि सांगो किंति।
यथा जनाचि निपरीत गति। ते परम आश्रय ज्ञान की प

(14)

ती॥ कुजप्रति सांगे नगे ७५॥ श्लोका ॥ अन्यच्चित्रं यत्परमं
ब्रह्म तद्विस्मयं नृणां ॥ यन्ममैवमविचारं न तत्पुरुः प्रबुद्धा
यते ॥ ७५॥ टीका ॥ आगामो देहं आश्रय रमा कांता ॥ ये का
ग्र आधिकरघुनाथा ॥ जे परम सब चिदास्तव्य नाता ॥ ते ब्र
ह्म अनंता विस्मय लेगे ॥ ७५॥ आगाम कळांचें कारण भूत
वास्तव्य आणि निजानंद भरितागत या ते चिज न विसरता ॥
कोटिकल्पांत उपजावया ॥ ७५॥ ऐसें विसरोणि गारघुपनि
न शरदे हाते मी च ऐसें लगानि ॥ आपण वास्तव्य ओहेतें
किती ॥ न केते धरित कुच्छि न देह गुण आणि देह संबंधि

॥ ४९ ॥

॥ ४९ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com